

זוהר בלק (קצ"ב).

הקב"ה מציע את התורה לאומות העולם וישראל יורשים התורה בלי ערעור של קנאה ובלי קטרוג

פתח עלם שהוא ואמר כתוב (שופטים ה') ה' בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה וגו', בשעה שבקש הקב"ה לתת התורה לישראל הלך והזמין להם לבני עשו ולא קבלוה כמו שכתוב ה' מסיני בא וזרח משעיר למו, שלא רצו לקבלה הלך לבני ישמעאל ולא רצו לקבלה, שנאמר הופיע מהר פארן, כיון שלא רצו חזר אצל ישראל, כך למדנו, עכשיו יש לשאול, והרי למדנו שאין זה חטא כאשר האדם מדקדק דקדוקי התורה ושואל שאלות להבין דבריה, מקרא זה אינו מתישב ויש לשאול, הקב"ה כאשר הלך לשעיר לאיזה נביא שלהם נתגלה, וכאשר הלך לפארן לאיזה נביא שלהם נתגלה, אפשר תאמר שנתגלה לכלם, לא נמצא כזה לעולם, מלבד לישראל בלבדם על ידי משה, ועוד שכך צריך המקרא לומר, ה' לסיני בא וזרח לשעיר למו הופיע להר פארן, מהו משעיר למו, ומהו מהר פארן, הכל נצרך לדעת ולהבין, והנה שאלתי זה ועוד לא שמעתי ולא ידעתי פירושו, כשבא רבי שמעון הלך ושאל אותו דבר זה כמקדם, אמר ליה רבי שמעון הרי שאלה זו כבר נאמרה, ה' מסיני בא, כמו שכתוב (שמות י"ט) הנה אנכי בא אליך בעב הענן, מסיני בא ונתגלה עליהם, וזרח משעיר למו, ממה שאמרו בני שעיר שאין חפצים לקבלה, מזה האיר להם לישראל והוסיף עליהם הארה וחביבות יתרה, אף כך הופיע והאיר לישראל מהר פארן, ממה שאמרו בני פארן שאין חפצים לקבלה, מזה הוסיף לישראל אהבה והארה יתרה כראוי, ומה ששאלת על ידי מי נתגלה עליהם, זה סוד עליון הוא, ויתגלה הדבר על ידך, התורה יצאה מסוד העליון של ראש המלך הקדוש הנסתר, כאשר נשתלשלה והגיעה אצל זרוע השמאלית, ראה הקב"ה בזרוע ההיא שורש דם רע שהיה גדל משם^[1] אמר נצרך לברר וללבן זרוע הזאת, שאם לא ישפל דם הרע ההוא יקלקל הכל, אבל נצרך לברר מכאן כל פגם, מה עשה, קרא לסמא"ל ובא לפניו, אמר לו תחפץ לקבל התורה שלי, שאל מה כתוב בה, דלג הקב"ה למקום שנצרך ואמר לו לא תרצח, אמר חס ושלום תורה זו שלך היא ושלך תהיה, איני

זינו הזוהר

שנולדו מהם ישמעאל ועשו יכול להיות גם להם יניקה מן כח התורה, לפיכך עשה הקב"ה שהשרים שלהם בשמים סמא"ל שרו של עשו ורהב שרו של ישמעאל הם בעצמם ימאנו מלהיות להם יניקה מן התורה.

ז. מקור התורה מן רישא קדישא, היינו מן חכמה בינה ודעת, ונשתלשלה למטה דרך הז' ספירות הנקראות גופא דמלכא, וידוע שאברהם מרכבה לספירת חסד הנקראת זרוע ימנית, ויצחק מרכבה לספירת גבורה הנקראת זרוע שמאלית, וכיון

רוצה תורה זו, וחזר והתחנן לפניו ואמר, **רבנו של עולם אם אתה תתן אותה לי כל ממשלתי תתבטל**, שהרי ממשלות שלי על רציחה הן על הכוכב מאדים, אם כן הכל יתבטל מהעולם ומלחמות לא תהיינה, **רבנו של עולם תחזיק לך תורתך, ואל יהיה לי חלק ונחלה בה**, אמנם אם טוב לפניך, הנה העם בני יעקב להם ראויה תורתך, והוא חשב בזה לאמר רכילות עליהם, זה שכתוב וזרח משעיר למו, משעיר ממש יצא אור לישראל, וסמא"ל חשב בודאי שאם בני יעקב יקבלו התורה יעברו מן העולם ולא ישלטו לעולמים, השיב לו הקב"ה ואמר, הרי אתה הבכור ולך ראויה התורה, אמר לו הרי אין עוד שלי הבכורה, כי נמכרה ליעקב ואני הייתי מודה לו עליה, אמר ליה כיון שאין אתה חפץ להיות לך חלק בה, תתרחק ממנה לגמרי, אמר טוב הדבר, אמר ליה כיון שכן תן לי עצה מה לעשות שיקבלו התורה בני יעקב שאתה אומר, אמר לו רבנו של עולם נצרך לשחד להם, קח אור מן הארת כחי שבשמים ותן עליהם, ובזה יקבלו אותה, והנה כח שלי יהיה לראשונה, הפשיט ממנו אור החופף עליו ולקח אותו לתת לישראל, זה שכתוב וזרח משעיר למו, משעיר ממש זה סמא"ל, שכתוב ונשא השעיר עליו, למו, לישראל, כיון שהעביר דם הרע מזרוע השמאלית, חזר לזרוע הימנית, ראה בה גם כן שנצרך לנקותה מן דם הרע שבזרוע הימנית, קרא לרה"ב ואמר לו, החפץ אתה לקבל תורתך, אמר ליה מה כתוב בה, **דלג לו ואמר לא תנאף, אמר אוי לי אם ירושה זו ינחיל לי הקב"ה**, ירושה רעה שתתבטל על ידה כל הממשלה שלי, שהרי ברכת המים לקחתי, ברכת דגי הים, שנאמר פרו ורבו ומלאו את המים ונאמר (בראשית י"ז) הנה ברכתי אותו והפרייתי אותו והרביתי אותו וגו', וכתוב (שם) והוא יהיה פרא אדם^[ח] התחיל להתחנן לפני רבנו ואמר לו, **רבנו של עולם שני בנים יצאנו מאברהם, הנה בניו של יצחק תן להם התורה ולהם היא ראויה**, אמר ליה אינני יכול כי אתה הבכור ולך היא ראויה, התחיל עוד להתחנן לפניו ואמר רבנו של עולם בכורתך תהיה שלו, ואור הזה שאני ירשתי בשביל הבכורה קח ממני ותן להם, עשה כן זה שכתוב הופיע מהר פארן, ומה נשתנה שבסמא"ל כתוב וזרח, וברה"ב כתוב הופיע, אלא שלקח אור ההוא שנפשט מן סמא"ל שהוא כח החרב וההריגה, [וזרח משעיר למו] שיוכלו להרוג חייבי מיתה ולהרוג במלחמה כראוי, זה שכתוב (דברים ג') ואשר חרב גאותיך, אף על פי שלא זה היה הכח שלך, ולקח מן הברכה ההיא שנפשטה מן רה"ב מעט, למען תופיע מעט מברכתו כח תאוה לקיים פריה ורביה, לפיכך כתוב הופיע מהר פארן, ולא כתוב וזרח^[ט] וכיון שלקח אלו המתנות עבור ישראל מאותן שרים המושלים, הלך וקרא להם לכל רבבות קודש, הממונים על שאר אומות [שיקבלו התורה], וגם הם ענו לו כהראשונים, ומכלם קבל ולקח מתנות ליתנם לישראל, משל לרופא שהיה לו כלי מלא מן סם של חיים ושמר הכלי עבור בנו, כי חפץ ליתן לבנו בקבוק שהוא אשר בו סם החיים, זה הרופא היה חכם, אמר הן עבדים רעים ישנם

זיו הזוהר

ישראל כח אכזרי להמית איש אפילו במקום מצוה, וכן גם היה כח הבושה מחליש מאוד כח התאוה מלקיים פריה ורביה, ובעבור זה נפסק לא בטעם עליון כידוע.

ת. דורש פרא גם כן במשמעות פריה, או שענינו שובב מתאוה גדולה. ט. זריחה היא פעולה חזקה יותר וארוכה יותר מפעולת הופיע, והענין הוא שלולא מתנות האלה שנלקח מהם לא היה בלב

בביתי, אם ידעו שאני נותן לבני אוצר הזה ירע בעיניהם ויבקשו להרגו בגלל קנאה, מה עשה, לקח מעט סם המות והניח בפי הכלי, קרא לעבדיו ואמר להם, אתם הנאמנים לפני התרצו לקחת מן הסם הזה, אמרו נראה מה הוא, נטלו לטעום, ויהי אך הריחו אותו נטו למות, אמרו בלבבם אם יתן סם הזה לבנו בודאי ימות, ואנחנו נירש את אדוננו, אמרו לפניו, אדוננו סם הזה אינו ראוי אלא לבנך, והנה שכר מלאכתנו המונח אצלך, לך ותן אותו שוחד לבנך למען יקבל סם הזה, כך הקב"ה הוא רופא החכם, ידע שאם יתן התורה לישראל טרם יודיע להם, יהיו רודפים בכל יום את ישראל בגללה ויהרגו אותם מקנאה, אבל אודיע להם [כדמיון רופא ההוא], והם יתנו לישראל מתנות ומטמונות לבעבור שיקבלו אותה, וכל המתנות קבלם משה לתתם לישראל, זהו שכתוב (תהלים ס"ח) עלית למרום שבית שבי וגו', ובשביל זה ירשו ישראל התורה בלי ערעור של קנאה וכלי קטרוג כלל, ברוך הוא וברוך שמו לעולמי עולמים.

זוהר אמור (צ"א).

כשהקב"ה בקש לתת התורה לבני עשיו נבהלה הארץ הקדושה, וכאשר נתנה התורה לישראל שקטה הארץ

רבי חייא פתח (שופטים ה') ה' בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה גם שמים נטפו, בוא וראה זכאים הם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא, שהקב"ה בחר בהם והם דבקים בו, ונקראים קדושים עם קדוש, וכן עד שהעלה אותם למדרגה עליונה שנקראת קודש שכתוב (ירמ' ב') קודש ישראל לה' ראשית תבואתה, כמו שביארנו שהרי ישראל מיום השמיני נדבקים בו בשמו ונרשמים בשמו והם שלו, כמו שכתוב (שמואל ב' ב') ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, ואומות העולם אין דבקים בו ואין הולכים במשפטיו, כי חסר אצלם רושם הקדוש, עד שהם מתדבקים בצד האחר שאינו קדוש, ובוא וראה בשעה שבקש הקב"ה ליתן התורה לישראל הזמין לבני עשיו, אמר להם החפצים אתם לקבל התורה, בשעה ההיא נבהלה ארץ הקדושה [א] וחשבה ליכנס לנקב של תהום רבה, אמרה לפניו רבונו של עולם, אוצר החדוה משני אלפים שנה טרם שנברא העולם, אכנס לתוך ערלים שאין רשומים בבריתך, אמר לה הקב"ה כסאי כסאי, יאבדו אלף אומות כמוהם, וברית התורה אל יזדמן לפניהם, זה שכתוב ה' בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה ודאי לפי[א] שהתורה לא ניתנה אלא למי שיש בו ברית הקדוש, ומי שלומד תורה לזה שאינו נימול משקר בשני אופנים, משקר בברית של התורה, ומשקר בברית של הצדי"ק וכנסת ישראל[ב] שהתורה למקום זה ניתנה ולא לאחר, רבי אבא אמר משקר בשלשה מקומות עליונים, משקר בתורה, משקר בנביאים, משקר בכתובים, משקר בתורה, שנאמר (דברים ד') וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל, משקר בנביאים שנאמר (ישעיה נ"ד) וכל בניך למודי ה', הם למודי ה' ולא אחר, משקר בכתובים שכתוב (תהלים ע"ח) ויקם עדות

זוהר אמור (צ"א).

א. זו השכינה הקדושה שבה תרי"ג אורות מן תרי"ג כבודו. יא. זו השכינה הקדושה. יב. פירוש יסוד מצות התורה, והיא נקראת ארץ הקדושה וגם כסא ומלכות.

ביעקב ותורה שם בישראל, וכתוב (שם ק"מ) אך צדיקים יודו לשמך איזו צדיקים, זה צדי"ק וכנסת ישראל, כי מי שאינו נמול ולא נכנס בברית שלהם אל יודו לשמו הקדוש היינו התורה, אמר רבי חייא כיון שנגלה הקב"ה על הר סיני ליתן התורה לישראל שקטה הארץ וישבה במנוחה זה שכתוב (תהלים ע"ו) ארץ יראה ושקטה.

זוהר פנחס (ר"ח):

נשמות ישראל הם בסוד מנורה הקדושה המאירה ולכן מתנועעים בלימודם ותפלתם מה שא"כ אומות העולם שאין האור שורה בהם ולכן שוקטים

מימינו אש דת למו, רבי אבא שאל לרבי שמעון, מה זה שכל אומות העולם אין עושים נענוע בגופם אלא ישראל בלבדם, שכאשר לומדים תורה מתנועעים כאן וכאן, בלי תרגולת לזה מאנשים שבעולם, ואין יכולים לעמוד על מעמדם, אמר ליה נזכרתי דבר גדול ובני העולם אין יודעים ואין משגיחים ישב מעט ואמר אוי להם לאנשים שהולכים כבהמות שדה בלי השכל, בדבר הזה ניכרות הנשמות בלבדו הקדושות של ישראל בין הנשמות של האומות עכו"ם, נשמות ישראל נגזרו מתוך מנורה קדושה המאירה, שכתוב (משלי כ') נר ה' נשמת אדם, ונר הזה בשעה שמתיוחד עם התורה העליונה, [שהוא אש דת] אל תשקוט עליו האור אפילו רגע, וזהו הסוד (תהלים פ"ג) אלהים אל דמי לך, כדמיון הזה כתוב (ישעיה ס"ב) המזכירים את ה' אל דמי לכם, אל יהי שקט לכם, אור הנר כיון שנתאחד עם הפתילה, זה האור אינו שוקט לעולם, אלא אורו מתנועע לכאן ולכאן ולא ישקוט לעולם, כדמיון זה ישראל שנשמותיהם נגזרות מתוך מנורה עליונה היא, כשמתחיל לומר דבר אחד מן התורה, [שכתוב בה מימינו אש דת למו] הרי אור נר הנשמה נדלק, והם אין יכולים לשקוט, אלא מתנועעים לכאן ולכאן לכל הצדדים כמו אור הנר, שהרי כתוב (משלי כ') נר ה' נשמת אדם, וכתוב (יחזקאל ל"א) אדם אתם, אתם קרויים אדם, ולא האומות עכו"ם, נשמות העמים בקש נדעך שאין אור ההוא שורה עליהם, ולכך שוקטים ואין מתנועעים, שהרי אין למו התורה, לא נדלקים באש שלה ואין אורה שורה בהם, אלא הם עומדים כעצים בתוך אש השורף אשר אין אור שורה עליהם, ולכך שוקטים בלי אור כלל, אמר רבי יוסי זה הוא בירור הדבר, אשרי חלקי לשמוע דבר זה.

